

I forlængelse heraf vurderer Miljøstyrelsen, at en mere grundig kortlægning af antallet af berørte personer ikke står i rimeligt forhold til hverken problemets miljømæssige betydning eller de ressourcer, der vil medgå til en sådan kortlægning.«

Spm. nr. S 2109

Til miljø- og energiministeren (17/5 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren afvise professor Henrik Møllers kritik af Miljøstyrelsens måleanbefalinger om lydpåvirkninger?«

Begrundelse

I DR-rapporten den 26. april 1999 fremførte professor Henrik Møller bl.a., at de anbefalede målemetoder i orientering nr. 9/97 gav et stærkt misvisende billede af den faktiske lydpåvirkning, som en person udsættes for.

Svar (25/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»I TV udsendelsen »Rapporten« den 26. april 1999 fremførte professor Henrik Møller fra Aalborg Universitet blandt andet, at den målemetode, som anbefales i Miljøstyrelsens orientering nr. 9/1997 »Lavfrekvent støj, infralyd og vibrationer i eksternt miljø«, efter hans mening kan give misvisende resultater. Professor Henrik Møller demonstrerede i udsendelsen, at man ved at måle støjen i tilfældigt udvalgte punkter kunne opnå vilkårligt lave støjniveauer, der ikke var retvisende for den faktiske støjpåvirkning, som personer udsættes for.

Det er velkendt, at støjniveauet i et rum varierer meget fra punkt til punkt. Da Miljøstyrelsen i sin tid skulle udarbejde måleanvisningerne i den nævnte orientering, blev der derfor udført en undersøgelse af forskellige egnede fremgangsmåder til at sikre, at det målte støjniveau er troværdigt.

På grundlag af undersøgelsen og af en ny svensk metode, som var specielt udviklet til må-

ling af lavfrekvent støj i rum, har Miljøstyrelsen udarbejdet den målemetode, som anbefales i orienteringen.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at det fremgår af Miljøstyrelsens orientering (nr. 9, 1997, side 21), at det er væsentligt at støjen måles i de punkter, hvor beboerne udpeger støjen som kraftigst. Desuden er det anført, at formålet med målemetoden er at undgå, at der registreres et atypisk lavt støjniveau.

Miljøstyrelsen må således afvise den kritik af den beskrevne målemetode, som professor Henrik Møller fremsatte i TV udsendelsen »Rapporten« den 26. april 1999.«

Spm. nr. S 2110

Til miljø- og energiministeren (17/5 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren udarbejde et infralydkort, der viser, hvordan infralydforureningen er fordelt landet over?«

Begrundelse

Det kan være rart for mennesker, der plages af infralyd, at vide, hvor de kan flytte hen, hvis de vil undgå lydplagen. Et sådan kort kan også være nyttigt i forhold til en langsigtet planlægning, der skal fjerne problemet.

Svar (25/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst:

»Miljøstyrelsen skønner på grundlag af de målinger af infralydniveauet i boliger, som styrelsen har kendskab til, at niveauet af infralyd i Danmark ikke udviser tydelige, regionale variationer. Ved målingerne er der generelt konstateret infralydniveauer på 45 - 60 dB. Variationerne kan blandt andet skyldes forskelle i boligernes indretning og vejrforholdene under målingerne. I en bolig nær et kraftvarmeværk er der ved en tidligere måling registreret et infralydniveau på over 85 dB.

Miljøstyrelsen vil derfor forvente, at der generelt i Danmark er et baggrunds niveau af in-